

(Elforsyning)

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA A/S Dansk Shell, Fredericia over
AFGØRELSE FRA Energitilsynet af 25. august 2003
OM Grundlaget for opkrævning af rådighedsbetaling

30. juni 2004
J.nr.: 11-180
Eksp.nr.: 14882
TAT

NÆVNETS Nævnensformand, professor, cand.jur. Christen Boye
SAMMEN- Jacobsen
SÆTNING Konsulent, civilingeniør Knut Berge
I SAGEN Direktør, cand.polyt. Poul Sachmann

Sagen er indbragt for Energiklagenævnet ved brev af 18. september 2003 fra A/S Dansk Shell, Fredericia, hvorved der klages over Energitilsynets afgørelse af 25. august 2003. Ifølge afgørelsen fandt tilsynet ikke den beregnede rådighedspris for A/S Dansk Shell Raffinaderiet urimelig, jf. elforsyningslovens § 73 og § 77, stk. 1. Tilsynet konstaterede samtidig, at afgørelsen kunne tages op til fornyet behandling, hvis Energiklagenævnet omgør Energitilsynets afgørelse af 28. oktober 2002, der også er påklaget af A/S Dansk Shell Raffinaderiet (jf. nævnets afgørelse af 30. juni 2004 i sag j.nr. 11-130).

Den påklagede afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 25. august 2003 redegør indledningsvis for tilsynets afgørelse af 28. oktober 2002. Herefter fortsætter afgørelsen af 25. august 2003 således:

”7. Ved brev af 22. november 2002 indbragte A/S Dansk Shell Raffinaderiet Energitilsynets afgørelse [af 28. oktober 2002] for Energiklagenævnet. Energiklagenævnet har ikke truffet afgørelse i sagen endnu, der vedrørte principperne for opgørelsen af grundlaget for opkrævningen af rådighedsbetalingen. Den her foreliggende sag vedrører den konkrete rådighedspris for A/S Dansk Shell Raffinaderiet, hvorfor Energitilsynet ses at kunne træffe afgørelse i sagen på nuværende tidspunkt.

8. Princippet for beregningen af rådighedsprisen hos TRE-FOR Elnet A/S er, som anført, den af ELFOR foreslåede models prisled. Modellens prisled indebærer, at rådighedsprisen fremkommer ved, at der i netvirksomhedens egen netpris fratrækkes

de besparelser, som netvirksomheden opnår ved den decentrale elproduktion.

9. Ifølge ELFOR vedrører besparelserne sparet nettab og sparede netinvesteringer. Beløb for sparet nettab og sparede netinvesteringer beregnes ifølge ELFOR af de systemansvarlige virksomheder i henhold til Miljø- og Energiministeriets bekendtgørelse nr. 786 af 21. august 2000 om elafregningspriser for decentrale elproducenter.

10. Ved beregningen af rådighedsprisen for raffinaderiet yder TRE-FOR Elnet A/S i år 2002 og år 2003 kun et fradrag for nettab, fordi der efter selskabets opfattelse ikke er besparelser i form af sparede netinvesteringer ved at have egenproducenter tilsluttet nettet. TRE-FOR Elnet A/S har tre egenproducenter på A/S Dansk Shell Raffinaderiets tarifniveau. I år 2001 ydede TRE-FOR Elnet A/S hverken et fradrag for sparet nettab eller sparede netinvesteringer i rådighedsprisen for raffinaderiet.

11. TRE-FOR Elnet A/S nedsatte pr. 1. januar 2003 netprisen på raffinaderiets tarifniveau. Ud fra oplysninger fra Eltra om beløb beregnet efter bekendtgørelse nr. 786 for sparet nettab og sparede netinvesteringer på A/S Dansk Shell Raffinaderiets tarifniveau, er der ikke grundlag for at rejse kritik af TRE-FOR Elnets fremgangsmåde.

[...]

Afgørelse

13. Det meddeles A/S Dansk Shell Raffinaderiet og TRE-FOR Elnet A/S,

at Energitilsynet ud fra netpriserne hos TRE-FOR Elnet A/S for år 2001 og år 2002, og især netprisen pr. 1. januar 2003, ikke finder den beregnede rådighedspris for A/S Dansk Shell Raffinaderiet urimelig, jf. elforsyningslovens § 73 og § 77, stk. 1.

14. Såfremt Energiklagenævnets afgørelse i den af A/S Dansk Shell Raffinaderiet indbragte afgørelse af 28. oktober 2002 omgør Energitilsynets afgørelse, vil Energitilsynet tage den her foreliggende afgørelse op til fornyet behandling.

Sagsfremstilling

15. A/S Dansk Shell Raffinaderiet har anmodet Energitilsynet om at foretage en samlet bedømmelse af TRE-FOR Elnets fastsættelse af rådighedsprisen i årene 2001, 2002 og 2003.

16. På Energitilsynets sekretariats anmodning oplyser TRE-FOR Elnet, at rådighedspriserne pr. 1. januar 2003 beregnes ud fra TRE-FOR Elnets netpris for de enkelte spændingsniveauer fratrukket den besparelse der fremkommer ved, at den [del] af elforbruget, som egenproducenten selv producerer og forbruger, ikke skal transporteres gennem TRE-FOR Elnets forsyningsnet.

17. TRE-FOR Elnet A/S har ifølge det oplyste tre egenproducenter på A/S Dansk Shell Raffinaderiets tarifniveau.

30. juni 2004

J.nr.: 11-180

Eksp.nr.: 14882

TAT

Side 2 af 18

18. TRE-FOR Elnet er af den opfattelse, at der ikke i TRE-FOR Elnets område er sparede netinvesteringer ved at have egenproducenter tilsluttet nettet, fordi der skal kunne leveres elektricitet til egenproducenten, når producentens generator er ude af drift. Derfor fradrager TRE-FOR Elnet A/S kun et beløb for sparet nettab.

19. Tidligere har TRE-FOR Elnet oplyst at følge den model for fastsættelsen af rådighedsbetalingen, som ELFOR har foreslået. Modellen er beskrevet i Energitilsynets afgørelse af 28. oktober 2002.

20. Princippet er, at de besparelser, som netvirksomheden opnår som følge af den decentrale produktion, fradrages i netvirksomhedens egen netpris, hvorefter rådighedsprisen fremkommer. Besparelserne beregnes ifølge ELFOR af de systemansvarlige virksomheder i henhold til i Miljø- og Energiministeriets bekendtgørelse nr. 786 af 21. august 2000 om elafregningspriser for decentrale producenter. Besparelserne er ifølge ELFOR sparet nettab og sparede netinvesteringer.

21. Ifølge det oplyste anvender TRE-FOR Elnet en tidsdifferentieret nettarif på A-niveau, det vil sige det spændingsniveau raffineriet i tarifmæssig henseende hører til. Fradraget for nettab er i det enkelte pristrin af forskellig størrelse, således at rådighedstarriffen får udseende af at være en enhedstarif.

22. TRE-FOR Elnets rådighedspris pr. 1. januar 2003 er 1,48 øre/kWh på A-niveau i gennemsnit ved den i vurderingsafsnittet anvendte døgnfordeling. Prisen fremkommer ved, at TRE-FOR Elnets egen netpris på A-niveau på i gennemsnit 1,79 øre/kWh er reduceret med et sparet nettab på i gennemsnit 0,31 øre/kWh.

23. Pr. 1. januar 2002 lå TRE-FOR Elnets netpris på A-niveau på 2,87 øre/kWh. Fradraget var på 0,31 øre/kWh, svarende til fradraget i år 2003, således at rådighedsprisen var på 2,56 øre/kWh.

24. I år 2001 ydede TRE-FOR Elnet ifølge det oplyste ikke fradrag for hverken sparet nettab eller sparede netinvesteringer. Rådighedsprisen svarende derfor til TRE-FOR Elnets egen netpris på A-niveau. Rådighedsprisen kan beregnes til at ligge på niveauet 2,20 øre/kWh for året.

25. Ifølge mundtlige oplysninger fra TRE-FOR Elnet er faldet i selskabets egen netpris pr. 1. januar 2003 i det væsentligste forårsaget af, at forrentningsbeløbet i selskabets indtægtsramme ikke er indregnet i netprisen i år 2003 i modsætning til tidligere.

Begrundelse

26. Problemstillingen i sagen er, at TRE-FOR Elnet anvender en modificeret udgave af ELFOR modellens prisled, som TRE-FOR Elnet ellers oplyste at anvende i Energitilsynets afgørelse af 28. oktober 2002. TRE-FOR Elnet modificerer modellens prisled ved ikke i netprisen at fradrage besparelser for både nettab og sparede netinvesteringer, som kan beregnes i henhold til bekendtgørelse nr. 786.

30. juni 2004

J.nr.: 11-180

Eksp.nr.: 14882

TAT

Side 3 af 18

27. Ifølge sagens oplysninger og priserne anvender TRE-FOR El-net nedenstående fradrag ved beregningen af rådighedsprisen. På A-niveau er sammenligningsgrundlaget den med *) mærkede forskel mellem Eltras tariffer for decentrale producenter på 150/60 kV og 60/10 kV.

28. Sekretariatets fremgangsmåde ved beregningen af de med *) mærkede fradrag svarer til ELFORs foreslåede fremgangsmåde på B-niveau. Det bemærkes endvidere, at raffinaderiet er tilsluttet på 10 kV siden af en 60/10 kV transformerstation.

Sparet nettab og sparede netinvesteringer		
Gns.	A-niveau, øre/kWh	B-niveau, øre/kWh
Pr 1. januar 2003		
TRE-FOR	0,31	0,79
Baseret på oplysninger fra Eltra	1,72*	1,29
Forskkel	-1,41	-0,50
Pr. 1. januar 2002		
TRE-FOR	0,31	1,63
Baseret på oplysninger fra Eltra	1,75*	1,32
Forskkel	-1,44	0,31
Anvendt døgnfordeling: lavlast 50%, højlast 30%, spidslast 20%.		

30. juni 2004

J.nr.: 11-180

Eksp.nr.: 14882

TAT

Side 4 af 18

29. Med Eltra baserede beløb kan rådighedsprisen for raffinaderiet beregnes til i gennemsnit 1,12 øre/kWh pr. 1. januar 2002 (2,87 øre/kWh minus 1,75 øre/kWh) og i gennemsnit 0,07 øre/kWh pr. 1. januar 2003 (1,79 øre/kWh minus 1,72 øre/kWh). Et tilsvarende regnestykke vil kunne opstilles for år 2001.

30. De viste beløb kan sammenholdes med de i begrundelsen for Energitilsynets afgørelse af 28. oktober 2002 beregnede beløb, der viser, at en rådighedsbetaling på 2,56 øre/kWh under de givne forudsætninger svarer til en betaling for raffinaderiet på 76 kr./kW. I sagen havde raffinaderiet oplyst tidligere at have betalt 145 kr./kW i rådighedsbetaling.

Anvendt lovgrundlag

31. I henhold til elforsyningslovens § 73 skal de kollektive elforsyningsvirksomheder prisfastsættelse af deres ydelser efter §§ 69-

72 ske efter rimelige, objektive og ikkediskriminerende kriterier i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte køberkategorier giver anledning til.

32. Energitilsynets indgrebsbeføjelse over for de kollektive elforsyningsvirksomheders priser og betingelser findes i elforsyningslovens § 77. Hvis Energitilsynet i henhold til § 77, stk. 1, finder, at priser og leveringsbetingelser må anses for at være i strid med bestemmelserne i elforsyningsloven, kan tilsynet give pålæg om ændring af priser og betingelser.

33. Bekendtgørelse nr. 786 [af 21. august 2000 om elafregningspriser for decentrale elproducenter] indeholder de nærmere regler for beregningen af den pris, som de decentrale elproducenter modtager for den aftagepligtige elproduktion. Beregningsmetoden og beregningsparametrene fremgår af bilagene til bekendtgørelsen.

34. Efter bekendtgørelsens § 2, stk. 1, skal net- og systemansvarlige virksomheder aftage elektriciteten til en betaling, der svarer til omkostningerne ved at producere og transportere elektricitet, herunder brændsels- og driftsomkostninger med videre og langsigtede anlægsomkostninger. Betalingen fastsættes som de langsigtede marginalomkostninger ved at producere elektricitet på et naturgasfyret combined cycle referenceværk inklusive sparet netudbygning og sparet nettab ved decentral placering.

35. Bekendtgørelsens formål er, som anført, at standardisere beregningen af elafregningsprisen for decentrale elproducenter. Anvendes bekendtgørelsen til andre formål, som eksempelvis til fastsættelse af rådighedsprisen for Shell Raffinaderiet i den foreliggende sag, vil det efter Energitilsynets opfattelse kunne føre til urimelige virkninger i konkrete tilfælde.

36. Raffinaderiets klage over TRE-FOR Elnets rådighedsbetaling skete oprindeligt ved klage dateret den 21. december 2001, hvorfor rådighedsprisen for år 2001 og år 2002 er inddraget i sagen.

Energitilsynets bedømmelse

37. Elforsyningsloven indeholder ikke bestemmelser om, hvorledes netvirksomhederne skal tarifere deres elpriser. Der er således et spillerum inden for hvilket netvirksomhederne kan vælge tarifform, så længe den valgte tarifform ligger inden for rammerne af elforsyningsloven, jf. herved især elforsyningslovens § 73.

38. Det er og har været kutyme, at elbranchen selv udarbejder vejledninger m.m. til netvirksomhedernes brug. ELFORs model til beregning af rådighedsbetaling er et eksempel herpå.

39. Energitilsynet har ikke efter elforsyningsloven hjemmel til at gribe ind over for en brancheforenings vejledninger. Tilsynet kan alene gribe ind over for de enkelte netvirksomheders konkrete brug af vejledningerne, for så vidt disse vedrører priser og leveringsbetingelser.

40. I Energitilsynets afgørelse af 28. oktober 2002 havde TRE-FOR Elnet ifølge det oplyste anvendt den model for beregning af rådighedsbetaling, som ELFOR havde foreslået. Modellen består,

30. juni 2004

J.nr.: 11-180

Eksp.nr.: 14882

TAT

Side 5 af 18

som anført tidligere, af to led: Et prisled og et led til fastsættelsen af grundlaget for opkrævningen af rådighedsbetalingen.

41. Om anvendelsen af modellens prisled havde Energitilsynet nævnt i begrundelsen for afgørelsen af 28. oktober 2002, at "(...) for at undgå krydssubsidiering mellem køberkategorierne må der efter § 73 gives netvirksomhederne medhold i, at rådighedsydelse til egenproducenter - efter rimelige og saglige kriterier - i udgangspunktet indgår i fordelingen af de generelle omkostninger og i tarifieringen på et givet spændingsniveau på lige fod med de ydelser, som betales over nettariffen på spændingsniveauet. Det sker i de foreliggende tilfælde ved, at netvirksomhederne i beregningen af rådighedsbetalingen tager udgangspunkt i nettariffen. I nettariffen sker der fradrag for besparelser, som netvirksomhederne opnår ved den decentrale produktion (...)"

42. De besparelser, som netvirksomhederne opnår ved den decentrale produktion, er i henhold til ELFOR modellen sparet nettab og sparede netinvesteringer. Selv om beløb til sparede netinvesteringer kan beregnes i henhold til bekendtgørelse nr. 786 kan det ikke afvises på det foreliggende grundlag, at lokale forhold ikke gør det muligt for TRE-FOR Elnet at opnå sparede netinvesteringer på det spændingsniveau, som raffinaderiet i tarifmæssig henseende tilhører.

43. I TRE-FOR Elnets tilfælde er en principiel begrundelse for at modificere ELFOR modellens prisled efter Energitilsynets sekretariats vurdering, at modellen har den konsekvens, at rådighedsprisen bliver mindre når netprisen falder. Baggrunden er efter sekretariatets vurdering, at fradragene for sparet nettab og sparede netinvesteringer fastsættes efter bekendtgørelse nr. 786 uafhængigt af den aktuelle netpris. Når netprisen falder som tilfældet er med TRE-FOR Elnets netpris på A-niveau pr. 1. januar 2003, går rådighedsprisen derfor mod 0 øre/kWh.

44. Er netprisen numerisk af samme størrelse som fradragene for sparet nettab og sparede netinvesteringer er rådighedsprisen 0 øre/kWh, jf. bemærkningerne til tabellen ovenfor. Konsekvensen er, at raffinaderiet i det tilfælde ikke betaler for den leverede rådighedsydelse.

[...]"

Klagen til Energiklagenævnet

I klagen af 18. september 2003 hedder det bl.a.:

"[...] Energitilsynet har godkendt at TRE-FOR Elnet kan fravige Elfor's model ved at acceptere at TREFOR Elnet for:

- år 2001 kan opkræve fuld nettarif i rådighedsbetaling for raffinaderiets brug af egen el.
- år 2002 og 2003 kan opkræve fuld nettarif fratrukket sparet nettab i rådighedsbetaling for raffinaderiets brug af egen el.

Vi mener at der også skal fratrækkes sparet nettab i 2001, samt at man, som Elfor's model siger, også skal fratække sparede netinvesteringer for alle årene.

30. juni 2004

J.nr.: 11-180

Eksp.nr.: 14882

TAT

Side 6 af 18

Når raffinaderiets gasturbine kører genereres ca. 24 MW elektricitet og raffinaderiets egetforbrug af el er ca. 15.5 MW. Raffinaderiet køber ca. 9 MW på det fri marked, hvor der betales fuld nettarif til TRE-FOR Elnet. Raffinaderiet bruger ca. 6.5 MW af egen elproduktion, hvor TRE-FOR Elnet opkræver rådighedsbetaling. Raffinaderiet sælger ca. 17.5 MW til Eltra, hvor der i afregningsprisen er taget hensyn til betaling for indfødnings til nettet.

Vi mener at der betales dobbelt når vi for brug af samme nettransformer og samme net skal betale for både rådighed og indfødnings (indirekte).

[...]

Ad notat pkt. 40:

Ethvert netselskab kan fremsætte påstand om at der ikke kan opnås sparede netinvesteringer. Efter Elfor's model er der sparede netinvesteringer.

Ad notat pkt. 41:

Vi finder at Energitilsynets principielle begrundelse for at TRE-FOR Elnet ikke behøver at bruge Elfor's model korrekt, "at rådighedsprisen bliver mindre når netprisen falder", meget mærkelig. Specielt når Energitilsynet har accepteret at der ikke skal gøres specifikt rede for "omkostningerne til rådighed". Det stemmer ikke overens med elforsyningslovens § 73 hvor de kollektive elforsyningsvirksomheder prisfastsættelse af deres ydelser efter §§ 69-72 skal ske efter rimelige, objektive og ikke diskriminerende kriterier i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte køberkategorier giver anledning til.

Afslutning

Vi mener TRE-FOR Elnet A/S opkræver for stor rådighedsbetaling af Shell-Raffinaderiet i forhold til det Elfor's model siger. Hvor meget, er for år 2002 og 2003 beregnet i pkt. 26 og pkt. 27 i Energitilsynets notat. Man kan sige raffinaderiet på denne måde subsidierer andre forbrugere.

Vi mener ikke at nettet reelt er til rådighed for køb af el når gasturbinen på raffinaderiet kører. Der er ikke investeret i en transformer som står og venter på at raffinaderiet har brug for køb af el. Det hele foregår med samme udstyr. Der er sparede netinvesteringer.

Vi håber nogle punkter og argumenter i denne sagsfremstilling kan overføres til vor eksisterende klage [Energiklagenævnets j.nr. 11-130].”

30. juni 2004

J.nr.: 11-180

Eksp.nr.: 14882

TAT

Side 7 af 18

Energitilsynets redegørelse af 20. oktober 2003

Energitilsynet fremkom den 20. oktober 2003 med en redegørelse for sagen, hvoraf fremgår:

”Modellen, som TRE-FOR Elnet tager udgangspunkt i ved beregningen af rådighedsbetalingen for raffinaderiet, er beskrevet i Energitilsynets afgørelse af 28. oktober 2002, og i Energitilsynets bemærkninger af 3. februar 2003 til Energiklagenævnet i forbindelse med

klagen over afgørelsen af 28. oktober 2002. Der er tale om en model, som er udarbejdet af brancheforeningen ELFOR.

Modellen indeholder to led: Et led der beskriver afregningsgrundlaget for rådighedsbetalingen, og et prisled.

Afregningsgrundlaget for rådighedsbetalingen er den mængde elektricitet som "erstatte" en tilsvarende mængde - nettarifbelagt - elektricitet, der kunne have været modtaget fra nettet. Reelt er der tale om, at modellen erstatter kapacitet i kW som tidligere anvendt som målestok for rådighed med den faktiske egenproduktion i kWh.

I modellens prisled indgår netvirksomhedens almindelige tariferede netpris. Netprisen reduceres modelmæssigt med de besparelser, som netvirksomheden opnår ved den decentrale produktion.

Besparelserne vedrører modelmæssigt sparet nettab og sparede netinvesteringer. Beløbene for sparet nettab og sparede netinvesteringer kan ifølge modellen beregnes i henhold til bekendtgørelse nr. 786 af 21. august 2000 om elafregningspriser for decentrale elproducenter.

Energitilsynet havde den 28. oktober 2002 truffet afgørelse om blandt andet, at TRE-FOR Elnets anvendelse af modellen til fastlæggelse af grundlaget for opkrævning af rådighedsbetaling var i overensstemmelse med elforsyningslovens § 73, hvis ydelsen vedrørende rådigheden for det første blev afgrænset til de kW (kapacitet) eller det dertil svarende antal kWh (energi), som raffinaderiet kunne trække fra nettet eller havde behov for.

For det andet skulle der indlægges som betingelse i beregningen af rådighedsbetalingen, at betalingen blev reduceret i samme omfang som raffinaderiet benyttede den aftalte rådighed til at få leveret elektricitet fra nettet og betalte nettarif.

Som anført [...] skal rådighedsbetalingen efter Energitilsynets opfattelse, på grundlag af bestemmelsen i elforsyningslovens § 73, knytte sig til den faktiske mulighed for raffinaderiet til at trække elektricitet fra nettet til erstatning for den egenproducerede elektricitet, uanset om afregningsgrundlaget måles i kW eller i den sammenhængende mængde kWh.

Derfor er raffinaderiets bemærkning [...] om, at nettet ikke reelt er til rådighed for køb af elektricitet når gasturbinen er i drift, uden sammenhæng med problemstillingen, fordi rådighedsbetalingen er møntet på en situation hvor turbinen svigter. Når turbinen svigter skal nettet træde til som transportvej for den nødvendige levering til erstatning for den egenproduktion, som raffinaderiet selv forbruger.

Afgørelsen af 28. oktober 2002 vedrørte afregningsgrundlaget for rådighedsbetalingen. Konkret for raffinaderiet var der forhold vedrørende TRE-FOR Elnets beregnede rådighedspris, der efter Energitilsynets vurdering krævede yderligere undersøgelser.

[...]

I afgørelsen af 25. august 2003 var de faktiske omstændigheder, at TRE-FOR Elnet fraveg ELFOR modellen for beregning af rådighedsbetaling. Energitilsynet var enig heri, fordi anvendelsen af modellens prisled i det foreliggende tilfælde efter Energitilsynets vurde-

30. juni 2004

J.nr.: 11-180

Eksp.nr.: 14882

TAT

Side 8 af 18

ring ville have ført til urimelige virkninger, jf. herved kriterierne i elforsyningslovens § 73.

Energitilsynet begrundet afgørelsen i flere forhold:

Den omstændighed, at ELFOR modellens prisled beregner beløb for sparet nettab og sparede netinvesteringer uafhængigt af beregningen af netprisen. Omstændigheden medfører, at netvirksomheden nødvendigvis må foretage en konkret vurdering af, om den beregnede rådighedspris ligger inden for rammerne af elforsyningsloven, jf. især § 73, herunder om den generelle - vejledende - model skal tilpasses de faktiske forhold i forsyningsområdet.

De beregnede beløb i sparet nettab og sparede netinvesteringer, der ved fuld indregning i rådighedsbetalingen, især for år 2003, ville have ført til at raffinaderiet ikke betalte for den af TRE-FOR Elnet leverede rådighedsydelse.

[...] rådighedsprisen i øre/kWh i år 2001, år 2002 og år 2003 omregnet til kr./kW er lavere end den rådighedsbetaling, som raffinaderiet tidligere betalte til TRE-FOR Elnet.

For så vidt angår den førstnævnte begrundelse havde TRE-FOR Elnet konkret valgt ikke at fradrage et beløb for sparede netinvesteringer, fordi der efter TRE-FOR Elnets vurdering ikke var sparede netinvesteringer ved at have egenproducenter tilsluttet nettet, når producentens generator var ude af drift.

Det fremgår af sagens akter, at raffinaderiet ikke havde gjort indsigelser imod denne påstand. Udgangspunktet for Energitilsynets bedømmelse af sagen måtte derfor være, at tilsynet kunne lægge TRE-FOR Elnets oplysninger til grund ud fra en samlet vurdering af hovedhensyn i sagen, herunder den faktisk beregnede rådighedspris for raffinaderiet.

[...]

Havde raffinaderiet gjort indsigelser på dette punkt i TRE-FOR Elnets anbringender, som nu fremført i klageskrivelsen modtaget i Energiklagenævnet den 22. september 2003, måtte Energitilsynet formentlig ud fra bevismæssige grunde have henvist den del af sagen til afgørelse ved de almindelige domstole.

I klageskrivelsen modtaget i Energiklagenævnet den 22. september 2003 gentager raffinaderiet efterlysningen af omkostningsgrundlaget for rådighedsprisen. Energitilsynet har i vurderingen af ELFOR modellens prisled, jf. tilsynets afgørelse af 28. oktober 2002, ment om dette spørgsmål, at § 73 næppe kunne udstrækkes til ligefrem at omfatte krav om, at netvirksomhederne til enhver tid skulle kunne foretage en opdeling af generelle omkostninger på køberkategorierne efter hvilke specielle forhold på et spændingsniveau, som måtte gøre sig gældende for de enkelte køberkategorier på spændingsniveauet.

Det var Energitilsynets vurdering, at for at undgå krydssubsidiering mellem køberkategorierne måtte der efter § 73 gives netvirksomhederne medhold i, at rådighedsydelse til egenproducenter - efter rimelige og saglige kriterier - i udgangspunktet indgik i fordelingen af de generelle omkostninger på lige fod med de ydelser, som betaltes over nettariffen på spændingsniveauet. Dette skete i det foreliggen-

30. juni 2004

J.nr.: 11-180

Eksp.nr.: 14882

TAT

Side 9 af 18

de tilfælde ved, at netvirksomhederne i beregningen af rådighedsbetalingen tog udgangspunkt i nettariffen, men reducerede tariffen med besparelser som netvirksomhederne opnåede ved den decentrale produktion.

[...]

For så vidt angår rådighedsprisen er det efter Energitilsynets afgørelser af 28. oktober 2002 og 25. august 2003 den pris pr. enhed rådighed summeret op til i alt ca. 6,5 MW eller det dertil svarende antal kWh, som raffinaderiet betaler for at have rådighed over nettet i det tilfælde, at denne mængde i egenproduktion svigter og raffinaderiet momentant skal kunne trække en tilsvarende mængde fra nettet.

Energitilsynets afgørelse af 28. oktober 2002 siger udtrykkeligt, at det er raffinaderiets beslutning hvor meget rådighed TRE-FOR Elnet skal levere til raffinaderiet.”

30. juni 2004

J.nr.: 11-180

Eksp.nr.: 14882

TAT

I brev af 21. november 2003 bemærkede A/S Dansk Shell angående tilsynsredegørelsen:

Side 10 af 18

”[...] Når gasturbinen kører leverer raffinaderiet elektricitet til nettet. Leverancen foregår gennem den samme transformator til 60kV nettet og gennem de samme kabler som skal bruges hvis raffinaderiet ønsker at købe elektricitet fra nettet. Der er en tarif for betaling af indfødning til nettet. Denne tarif er væsentlig lavere end den rådighedsbetaling TRE-FOR Elnet beregner sig. Vi vil mene at prisen for indfødning er mere realistisk i forhold til de omkostninger der er for at nettet er der.

Raffinaderiet betaler to gange for brug af det samme udstyr, indfødning for det el vi leverer til nettet og rådighedsbetaling for det el vi bruger af egen produktion. Hvorfor skal vi betale begge takster samtidig? Hvorfor skal taksten for rådighed være 3-4 gange højere end taksten for indfødning?

[...]

Energitilsynet anfører [...] at man accepterede at TRE-FOR Elnet fraveg Elfor modellen for beregning af rådighedsbetaling fordi det efter Energitilsynets vurdering ville have ført til urimelige virkninger.

Raffinaderiets vurdering er at brug af Elfor's model i sin fulde udstrækning [...] ville have bragt rådighedstaksten ned på et niveau der mere reflekterer de faktiske omkostninger ved at nettet er til rådighed og være mere sammenlignelig med prisen for indfødning af el til nettet.

I øvrigt skriver TRE-FOR Elnet i sin prisliste pr. 1. juli 2002

"Egenproducenters rådighedsbetaling for den del af produktionen som de selv forbruger.

Der skal betales et kWh-afhængigt beløb til dækning af net-selskabets omkostninger fratrukket omkostninger til nettab, sparet energirådgivning og sparede investeringer."

[...]

Energitilsynet skriver at raffinaderiet ikke har gjort indsigelse mod at TRE-FOR Elnet ikke fratrukker sparede netinvesteringer i be-

regning af rådighedsbetaling. Dette er ikke en korrekt sagsfremstilling:

I brev af 16. juni 2003 beder raffinaderiet om oplysninger til belysning af hvordan TRE-FOR har anvendt Elfor's model til fastlæggelse af takst for rådighed.

I brev af 5. august 2003 udbeder raffinaderiet sig oplysninger om hvorfor der er stor forskel mellem Elfor og TRE-FOR's tal og giver samtidig udtryk for at vi ikke mener TRE-FOR's fremsendte regneark er fyldestgørende dokumentation.

Efterfølgende fremsender Energitilsynet 12. august 2002 en kort sagsfremstilling og udbeder sig kommentarer senest 19. august 2003. Ved telefonisk kontakt med Energitilsynet får vi det indtryk at Energitilsynet ikke vil gøre mere ved sagen og vor tilbagemelding er at vi stadig ikke har fået svar på vore spørgsmål om rådighedsprisen specielt de hermed forbundne omkostninger.

Først da vi modtager Energitilsynets afgørelse af 25. august får vi oplyst hvilken rolle "sparede netinvesteringer" spiller. Det fremgår af notat af 7. august 2003 til Energitilsynets formøde den 12. august 2003, at Energitilsynet havde undersøgt effekten af "sparede netinvesteringer" ved brug af oplysninger fra Eltra (oplysningerne er ifølge [Energitilsynets postliste] fremsendt med e-mail fra Eltra 8. juli 2003). Denne oplysning kommer først til raffinaderiets kendskab da man modtager Energitilsynets afgørelse.

[...]

Energitilsynet mener det er for meget at se på de omkostninger der er forbundet med rådighed til nettet. Vi mener at når omkostningen ifølge Energitilsynets vurdering er på niveau med nettariffen, er det så stort et beløb at man kan kræve at der gøres rede herfor. Hvordan fastsætter man taksten for indfødnings?

Vi mener at Energitilsynets afgørelse medfører at raffinaderiet er tvunget til at subsidiere andre køberkategorier ved at skulle betale rådighedsbetaling på niveau med nettarif hvortil kommer betaling for indfødnings til nettet for samtidig brug af samme udstyr.

[...]

Energitilsynet fremhæver at [...] det er raffinaderiets beslutning hvor meget rådighed TRE-FOR Elnet skal levere til raffinaderiet. Vi finder denne bemærkning uden sammenhæng med virkeligheden. TRE-FOR Elnet har MONOPOL på at stille nettet til rådighed for raffinaderiet. Raffinaderiet er tvunget til at stoppe sin produktion når gasturbinen er nede hvis raffinaderiet ikke kan trække op til det kW max raffinaderiet allerede har betalt for at have adgang til. Raffinaderiet har ikke noget valg. Problemstillingen er at monopolet kræver en betaling som er langt ud over de omkostninger der er forbundet med at nettet er til rådighed.

[...]

Energitilsynet skriver at dens afgørelse er truffet på baggrund af en konkret vurdering af TRE-FOR Elnets beregnede rådighedspris. Vi finder Energitilsynets vurdering mangelfuld idet man ikke har villet se på de omkostninger der er forbundet med at nettet er til rådigh-

30. juni 2004

J.nr.: 11-180

Eksp.nr.: 14882

TAT

Side 11 af 18

hed. Man har f.eks. ikke fået en uvildig eksperts vurdering af i hvilken størrelsesorden disse omkostninger vil være. [...].”

I brev af 5. november 2003 skrev TRE-FOR Elnet A/S således til nævnet angående klagen og tilsynets redegørelse:

”Kommentarer til Shells klagebrev af 18. september:

- At der ikke fratrækkes sparede nettab for 2001 i TRE-FOR's beregning skyldes, at 60 kV nettet i 2001 ejedes af SØJ (60 kV Sydøstjylland A.m.b.a.). I vor model blev netbetalingen herfor fratrukket fuldt ud, så Shell hverken har betalt for udbygning, vedligeholdelse eller nettab for 60 kV nettet.
- Med hensyn til indfødningsstarif er denne betaling for indfødnings på 400 kV niveau, TRE-FOR hverken opkræver eller får andel af nogen indfødningsstarif.
- I Elfors model indgår 60, 150 og 400 kV ledningsanlæg ikke, så Elfor regner kun med sparede investeringer og nettab på 10 og 0,4 kV niveau.

Kommentarer til Energitilsynets svarbrev af 20. oktober 2003:

- TRE-FOR kan tilslutte sig Energitilsynets bemærkninger.

Til slut skal vi anføre:

- det forhold, at der på TRE-FOR's 60/10 kV transformerstation er afsat anlæg til Shell, hvilket er en forudsætning for at generatoren kan køre og disse anlæg skal være til rådighed for Shell, når generatoren ikke kører, hvorfor der ikke er besparelser i udbygningsomkostninger.
- at overføringskapaciteten på 60kV ledningsanlæg (overtaget af TRE-FOR 1. januar 2002) ikke kan udnyttes til andre forbrugere, da der til enhver tid skal være fuld reserve for Shells maksimale effekt.
- at generatoren når den kører forhøjer kortslutningseffekten, så 60/10 kV transformeren ikke kan udnyttes til forsyning af andre forbrugere, idet de højspændingsanlæg til forsyning af andre forbrugere, der er etableret for Shell idriftsatte generatoren, ikke er dimensioneret for den højere kortslutningseffekt, der skabes af Shells generator. Ved standset generator udnytter Shell transformerens fulde kapacitet.
- at et bortfald af indtægterne fra rådighedsbetaling ville medføre, at tariffen for øvrige forbrugere måtte forhøjes, der ville altså ske en krydssubsidiering, hvilket er i åbenlys modstrid med § 73 i elforsyningsloven.”

30. juni 2004

J.nr.: 11-180

Eksp.nr.: 14882

TAT

Side 12 af 18

Retsgrundlaget

Elforsyningslovens § 73, som ændret ved lov nr. 452 af 10. juni 2003, fastsætter:

”§ 73. De kollektive elforsyningsvirksomheders prisfastsættelse af deres ydelser efter §§ 69-72 skal ske efter rimelige, objektive og

ikkediskriminerende kriterier i forhold til, hvilke omkostninger de enkelte køberkategorier giver anledning til. Prisdifferentiering på baggrund af en geografisk afgrænsning er kun tilladt i særlige tilfælde.”

Der fremgår følgende af bemærkningerne til elforsyningslovens § 73 (lovforslag nr. L 234, Folketinget 1998-1999):

”Bestemmelsen indebærer, at priserne for de kollektive elforsyningsvirksomheders ydelser skal fordeles på køberne af ydelserne efter rimelige, objektive og ikke-diskriminerende kriterier, således at der ikke kan krydssubsidieres til fordel for bestemte kategorier. Dette gælder såvel forbrugerpriser som betaling, som skal ydes af producenter og betaling for netadgang herunder transit.

Forbrugerpriserne skal fastsættes således, at omkostningerne fordeles på forbrugsafhængige og faste takster efter kriterier, som tager hensyn til rimelighed og energieffektivitet. Formålet er, at forbrugerprisen afspejler forskelle i energiforbruget og således kan motivere til øget energibevidsthed.

Kun i de situationer, hvor det følger af lovens bestemmelser, vil der være tale om, at brugerne ikke selv skal afholde omkostningerne. Dette gælder eksempelvis §§ 67 og 68 I sådanne tilfælde vil omkostningerne skulle bæres af alle forbrugere inden for et sammenhængende elforsyningssystem, jf. § 9.”

30. juni 2004

J.nr.: 11-180

Eksp.nr.: 14882

TAT

Side 13 af 18

Energiklagenævnets praksis

Af nævnets afgørelse af 30. juni 2004 om A/S Dansk Shell Raffinaderiet (j.nr. 11-130), fremgår:

”[...]

Nævnets overvejelser tager udgangspunkt i de hensyn, som de kollektive elforsyningsvirksomheder varetager ved udførelsen af deres opgaver, jf. elforsyningslovens §§ 1 og 20, stk. 1. Blandt disse er hensynet til, at der til stadighed er tilgængelig effekt i nettet andre steder end hos særlige kategorier af netbrugere, og at nettet står til rådighed i alle tarifperioder.

Energiklagenævnet lægger til grund, at egenproducenter som udgangspunkt anvender nettet:

- som stand-by-kapacitet ved udfald af eget anlæg;
- til udligning mellem eget behov og egenproduktion (dvs. når egenproduktionen overstiger behovet, eksporteres der til nettet, og ellers importeres der fra nettet);
- til samtidig eksport (salg) af hele eller dele af egenproduktionen som prioriteret produktion og import (indkøb) af virksomhedens behov (udover den del af egenproduktionen, som virksomheden beholder).

Netselskabet skal sikre, at egenproducenter kan få tilgodeset disse behov uden at det nedsætter forsyningskvaliteten for andre kunder.

Der er i realiteten to hovedspørgsmål i sagen:

1. hvorvidt det er rimeligt, at store selskaber, der selv producerer elektricitet, skal betale en særlig ydelse – som almindelige forbrugere ikke betaler – for rådighed, dvs. mulighed for at aftage supplerende el fra nettet mod sædvanlig betaling; og, hvis man finder det rimeligt:
2. hvor stor en rådighedsbetaling kan være.

1.

Netselskabernes principielle adgang til at opkræve rådighedsbetaling

[...]

Indledende konstaterer Energiklagenævnet, at diskussionerne om rådighed har stået på i en årrække i elsektoren, og mellem denne, egenproducenterne og myndighederne. Det har ikke været muligt at forhandle sig frem til et resultat, der har kunnet accepteres fra alle sider.

Prisbestemmelserne i elforsyningsloven indeholder ikke præcise bestemmelser om rådighed og betaling herfor.

Der er imidlertid langvarig praksis i Elprisudvalget, Konkurrenceankenævnet og Energiklagenævnet for, at der kan opkræves en rådighedsbetaling. Hverken i denne eller de øvrige sager, der ligeledes er afgjort den 30. juni 2004 om spørgsmålet, har Energiklagenævnet fundet grundlag for at ændre denne praksis.

Derfor bekræfter nævnet, at netrådighedsydelse som udgangspunkt indgår i fordelingen af de generelle omkostninger og i tariferingen på et givet spændingsniveau på lige fod med de andre ydelser, som betales via nettariffen (på spændingsniveauet).

Nævnet bemærker, at det er en betingelse for anvendelse af dette udgangspunkt, at de rimelige, objektive og ikke-diskriminerende kriterier, som omhandles i § 73, overholdes ved den konkrete prisfastsættelse, jf. bemærkningerne ad pkt. 2.

2.

Prisfastsættelsen

Klageren klager i realiteten over at skulle betale en rådighedsafgift, der udgør 90 % af nettariffen for den egenproducerede el, og at rådigheden beregnes af et for højt forbrug.

Elforsyningsloven giver elforsyningsvirksomhederne og Energitilsynet et spillerum for, hvorledes netvirksomheden prisfastsætter og opkræver betaling for specielle ydelser, som egenproducenter efterspørger eller vil kunne have behov for at efterspørge.

Kravene i elforsyningslovens § 73 til prisfastsættelsens objektivitet, rimelighed og ikke-diskrimination gør det til et centralt element ved vurderingen af prisfastsættelsen, om selskaberne tilstræber en omkostningsægte tarifering med henblik på at forhindre krydssubsidiering mellem køber-/kunderkategorier og med henblik på, at der udsendes rigtige prissignaler.

30. juni 2004

J.nr.: 11-180

Eksp.nr.: 14882

TAT

Side 14 af 18

Af klagesagerne fremgår, at det er uklart, hvad der menes med "køberkategorier". Blandt uklarhederne er, hvorvidt der refereres til sammenlignelige kunder inden for det enkelte forsyningselskab, inden for et sammenhængende net eller på landsbasis.

Danske elforsyningsvirksomheder har en mangeårig praksis for at fastlægge "køberkategorier", og for at sikre omkostningsægte tarifiering ved at opdele kunderne efter det spændingsniveau, hvorpå de er tilsluttet. De omkostninger, som den enkelte køberkategori giver anledning til, fordeles gennemsnitligt efter enkelte kriterier, uanset at kategoriens kunder indbyrdes kan udvise store individuelle forskelle. Denne praksis er i tidens løb understøttet af Elprisudvalget og Energitilsynet og er i dag udgangspunktet for fortolkningen af elforsyningslovens § 73, hvis brede formulering ikke i sig selv giver præcise retningslinier for netvirksomheder og myndigheder. Det er i overensstemmelse med denne praksis, at lovens objektivitets- og rimelighedsstandarder efterleves på forskellige måder af de enkelte netvirksomheder.

Efter Energiklagenævnets vurdering adskiller egenproducenter sig fra øvrige brugere af elforsyningsnettet ved at have adgang til en særlig ydelse forårsaget af deres egenproduktion (rådighed over en potentiel effekt). Henset til praksis har nævnet ikke grundlag for at kritisere, at en netvirksomhed grupperer større købervirksomheder sammen i kategorien »egenproducenter«, uanset disse virksomheders eventuelle indbyrdes forskellighed. Efter nævnets opfattelse udviser egenproducenten i denne sag og egenproducenterne i de korresponderende klagesager (Dalum Papir A/S, Odense og Nakskov Sukkerfabrik) så ensartede karakteristika (herunder deres muligheder for at levere til nettet), at de kunne behandles som én fælles køberkategori.

Der er heller ikke grundlag for at kritisere, at Energitilsynet ikke har valgt at kategorisere efter effekt eller andet særligt parameter, da den nærmere kategorisering er netvirksomhedernes beføjelse med de begrænsninger, der følger af objektivitets- og gennemsiglighedsstandarderne i elforsyningslovens § 73, og af forbudet mod misbrug af forhandlingsposition.

Energiklagenævnet finder videre, at modellen for TRE-FOR Elnets beregning af rådighedsbetaling ikke strider mod elforsyningsloven, jf. herved lovens § 73, når begge følgende betingelser er opfyldt:

- a. netselskabet skal afgrænse ydelsen til de kW eller det dertil svarende antal kWh, som egenproducenten enten kan trække fra nettet eller kan have behov for;
- b. netselskabet skal reducere rådighedsbetalingens afregningsgrundlag i det omfang,
 - I. hvor egenproducenten benytter den aftalte rådighed til at få levering, og
 - II. hvor egenproducenten betaler nettarif herfor.

Om fremgangsmåden ved fastsættelsen af rådighedsydelsens pris bemærker Energiklagenævnet følgende:

30. juni 2004
J.nr.: 11-180
Eksp.nr.: 14882
TAT

Side 15 af 18

Nævnet finder ikke grundlag for at tilsidesætte tilsynets oplysninger om, at adgangen til at tarifere ud fra omkostninger, som fordeles over kategorier af købere, er fulgt i praksis i de fleste elforsyningsvirksomheder samt i tilsynets praksis. Nævnet har ej heller fundet tvingende grundlag for at ændre denne praksis. Det af elforsyningsloven regulerede net er kollektivt, og der er ikke i elforsyningsloven eller dennes forarbejder nogen forudsætning om umiddelbar juridisk konneksitet mellem den enkelte betaling og den ydelse, som består i adgangen til rådighed. Nævnet tilslutter sig i denne forbindelse de af Energitilsynet anførte hensyn til rådighedsbetalingens administrerbarhed, idet det principielt er vanskeligt og normalt ikke praktisk gennemførligt at foretage en sådan sammenkædning. Efter nævnets opfattelse må individuel tarifiering – ud fra de nævnte praktiske hensyn – anses for at være en uforholdsmæssig vanskelig opgave for kollektive elforsyningsvirksomheder, der har flere end ganske få egenproducenter på deres net.

Af disse grunde finder nævnet, at hovedreglen er, at § 73 ikke stiller krav om, at netvirksomheden skal tarifere og omkostningsføre hver enkelt egenproducent individuelt. Hovedreglen fraviges alene, når det efter en vurdering fra elforsyningsvirksomhed til elforsyningsvirksomhed konkret er muligt at tarifere individuelt.

Energiklagenævnet er enig med Energitilsynet i, at det ikke kan anses for urimeligt, at ydelser vedrørende rådighed indgår i omkostningsgrundlaget for netvirksomhedernes prisfastsættelse på lige fod med netvirksomhedernes øvrige ydelser. Nævnet finder det endvidere rimeligt, at netvirksomhederne kan tage udgangspunkt i nettarriffen, som er en øre/kWh-betaling, hvorfra trækkes de omkostninger, som egenproducenten sparer netvirksomheden for, og at disse beregnes som sparet nettåb og sparede netinvesteringer i henhold til bekendtgørelse nr. 786 af 21. august 2000 om elafregningspriser for decentrale elproducenter, § 2.

Energiklagenævnet kan tilslutte sig Energitilsynets bedømmelse (jf. pkt. 114 i den påklagede afgørelse) af, at elforsyningslovens § 73 indebærer, at rådighedsbetalingen som udgangspunkt maksimalt kan relatere sig til egenproducenternes faktiske mulighed eller behov for træk fra nettet. Heraf og af almindelige retsgrundsatninger følger efter nævnets opfattelse, at rådighedsbetaling ikke kan opkræves ud over, hvad der modsvarer kablets overførselskapacitet.

Efter Energiklagenævnets opfattelse har omkostningselementerne drift og vedligehold som udgangspunkt en fælles karakter, idet de samtidig afholdes i samtlige nettilsluttedes interesse. Det forhold, at egenproducenten har foretaget investeringer i kabel og transformere på egen grund, påvirker ikke i sig selv egenproducentens adgang til at trække effekt fra og levere til det kollektive net.

Det er derfor rimeligt, at omkostningselementerne drift og vedligehold indgår i rådighedsbetalingen. Det gælder uanset omfanget af investeringer, som egenproducenten har foretaget i egne kabel- og transformeranlæg.

30. juni 2004

J.nr.: 11-180

Eksp.nr.: 14882

TAT

Side 16 af 18

Spørgsmålet om rådighedsbetalingen på A-niveau kan være større end rådighedsbetalingen på B-niveau er ikke påklaget til nævnet, men har dog været inddraget i sagen. Energiklagenævnet finder det ligesom Energitilsynet påfaldende, at betalingen på A-niveau er større end på B-niveau (jf. ovenfor om principperne for omkostningsfordeling). Spørgsmålet bør dog rettest afgøres af Energitilsynet i første instans.

3.

På baggrund heraf skal Energiklagenævnet konkludere:

Egenproducenters brug af nettet svarer ikke til andre virksomheders, og det kan derfor ikke anses for diskriminerende, at egenproducenter betaler rådighedsbetaling i form af reduceret nettarif. Det gælder også, selvom tariffen er baseret på den el, egenproducenten forbruger uden at trække den fra nettet.

Efter nævnets opfattelse beror det på en konkret vurdering fra virksomhed til virksomhed, om det er muligt at tarifere individuelt. Udgangspunktet må tages i, at elforsyningssystemet er kollektivt og solidarisk opbygget, og at brugerne dermed i visse situationer udsættes for omkostninger, der ikke direkte og dokumenterbart kan henføres til deres tilstedeværelse på nettet. Energiklagenævnet lægger vægt på de af netselskabet anførte vanskeligheder, herunder den praktiske kvantificerbarhed og aflæsning, samt de administrationsmæssige vanskeligheder, der måtte være forbundet med at tarifere en enkelt netbruger.

Energiklagenævnet kan ikke give klager medhold i anbringendet om, at egenproducenter i tilstrækkeligt omfang bidrager til at dække netvirksomhedernes generelle omkostninger gennem den nettarif, der betales for den strøm, som egenproducenterne køber fra nettet på lige fod med andre forbrugere, når egenproducenterne behov overstiger egenproduktionen.

Nævnet tiltræder dermed Energitilsynets vurdering af, at TRE-FOR Elnet A/S' model ligger inden for rammerne af lovens § 73.

Energiklagenævnet bemærker, at parterne er enige om, at rådighedsbetalingen skal reduceres i det omfang, klager benytter den aftalte rådighed til at få leveret el fra nettet og betaler nettarif for denne leverance.

Med denne begrundelse kan nævnet tilslutte sig Energitilsynets afgørelse.”

30. juni 2004

J.nr.: 11-180

Eksp.nr.: 14882

TAT

Side 17 af 18

Energiklagenævnets bemærkninger

Som det fremgår af afgørelsen af 30. juni 2004 i sag j.nr. 11-130, var nævnet ikke enig med A/S Dansk Shell i, at egenproducenter i tilstrækkeligt omfang bidrager til at dække netvirksomhedernes generelle omkostninger gennem den nettarif, der betales for den strøm, som egenproducenterne køber fra nettet på lige fod med andre forbrugere, når egenproducenternes behov overstiger egenproduktionen.

Energiklagenævnet er endvidere ikke enig med klager i, at nettet ikke reelt er til rådighed for køb af elektricitet, når gasturbinen er i drift. Eftersom rådgivningsbetalingen – som Energitilsynet bemærker – er møntet på et tilfælde, hvor turbinens elproduktion ikke svarer til behovet, tiltræder nævnet Energitilsynets vurdering, at nettet træder til som transportvej for den nødvendige levering til erstatning for eller supplement til egenproduktion.

30. juni 2004
J.nr.: 11-180
Eksp.nr.: 14882
TAT

Nævnet giver derfor ikke A/S Dansk Shell medhold i, at raffinaderiet på den af klager anførte måde er med til at krydssubsidiere andre forbrugere.

Side 18 af 18

Med denne begrundelse, og under henvisning til nævnets bemærkninger i afgørelsen af 30. juni 2004 i sag j.nr. 11-130, finder Energiklagenævnet ikke grundlag for at ændre den påklagede afgørelse.

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 25. august 2003 stadfæstes.

Sagen har været behandlet på Energiklagenævnets møde den 24. juni 2004.

Afgørelse er truffet i henhold til elforsyningslovens § 89, jf. lovbekendtgørelse nr. 151 af 10. marts 2003 med senere ændringer, og kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Afgørelsen er sendt til A/S Dansk Shell, TRE-FOR Elnet og Energitilsynet.

P. N. V.

Christen Boye Jacobsen
Nævnnsformand

/ Thomas Andersen Thrane
Fuldmægtig